

فیروزآباد

موقعیت جغرافیایی، اقلیمی و اجتماعی شهرستان فیروزآباد:

شهرستان فیروزآباد در جنوب غربی استان با 1600 متر ارتفاع از سطح دریا در 90 کیلومتری جنوبشرقی شیراز قرار دارد. جمعیت شهرستان فیروزآباد 140000 نفر و مساحت آن 3517 کیلومتر مربع می باشد. بافت جمعیت آن از سه قشر شهری، روستایی و عشایری تشکیل شده است. فیروزآباد از شمال به شهرستان شیراز، از شرق به شهرستان قیر و کارزین و جهرم، از جنوب به استان بوشهر و از غرب به شهرستانهای فراشبند و کازرون محدود است.

دشت فیروزآباد را رشته کوه پادناز شمال تا شرق و کوه برز از غرب و کوه روشنو از جنوب در آغوش گرفته است. تنگه تنگاب، تنگه خرقة کلبه حمزه و گردنه جایدشت چهار دروازه دشت از حصار کوه است.

درجه حرارت صفر تا 40 درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی 27 تا 52 درصد و میانگین بارندگی 400 تا 500 میلیمتر می باشد محصولات این شهرستان، انواع مرکبات، سیفیجات، خرما، انار، انگور، گردو، سیب و گل سرخ است.

آثار تاریخی

آثار تاریخی فیروزآباد از اهمیت و ارزش والایی برخوردار است. خوره اردشیر پایتخت و یادگار عظیم امپراتوری ساسانی و نشانه عظمت و هنر دوستی قوم ایرانی است. کاخها، قلعه ها، سنگ نبشته ها، پلها یادگاران این مرزوبوم از عهد باستان است.

شهر گور:

اردشیرپس از پیروزی بر اردوان این شهر را احیا کرد. قطر شهر گور 2 کیلومتر و دور آن حصار خشتی با خندق به عرض 50 متر محصور است. چهار دروازه به نامهای مهر (میترا) در شرق، دروازه بهرام در غرب، هرمز در شمال و اردشیر در جنوب ورودی های این شهر را تشکیل می دهند. بخشهای شهر مجزا می شده و بناهای حکومتی و محل اقامت درباریان بوده است. مهمترین بنای آن منار می باشد.

منار:

در وسط شهر گور مناری چهار گوش با مصالح لاشه و سنگ و ملاط گچ به ارتفاع 30 متر (وضع موجود)

احداث گردیده است . در خصوص ساخت این منار نظریه های مختلفی به شرح زیر ارائه شده :

- منار به عنوان سمبل قدرت پادشاه

- منار جهت دایره در آوردن شهر

- محل ارتباط با قلعه دختر جهت اطلاع از حمله دشمن

- محل نیایش

پل مهر نارسه :

در کنار سنگ نگاره تاجگذاری اردشیر (نقش رستم) ویرانه های پلی بسیار قدیمی با سنگ های بادبرده های دم چله ای و لاشه سنگ و ملاط گچ که به دستور مهرنارسه یکی از نخست وزیران با نفوذ امپراطوری ساسانی است و صدارت سه پادشاه را عهده دار بوده وی لقب هزار بندک که یکی از القاب بزرگ ساسانی ها بوده را داشته است. این پل تنها معبر ارتباطی و گذر از رودخانه برازه در تنگه تنگاب به کاخ اردشیر است که جاده معروف سیراب نیز از آن می گذشته است .

در قسمت بالایی این پل سنگ نوشته ای به ابعاد 50 * 80 در هفت سطر به خط پهلوی دیده می شود که بر اساس تحقیقاتی که پرفسور هنینگ استاد دانشگاه لندن در سال 1329 هجری انجام داد و بنا به نوشته او در مجله آسیایی لندن ، این سنگ نوشته متعلق به قرن 5 میلادی یعنی زمان مهر نارسه میرسد . و ترجمه آن این است . این پل به دستور مهر نارسه وزیرک فرمازار (بزرگ فرماندار) برای شادی روح او و به خرج خودش ساخته شده است . هر کس از این راه عبور می کند برای مهر نارسه و پسرانش درود فرستد . با کمک و لطف خداوند نادرستی و فریب آنجا نخواهد بود .

سنگ نگاره :

صحنه پیکار (نقش رستم)

این نقش برجسته یادبود جنگ و پیروزی بنیانگذار سلسله ساسانیان (اردشیر بابکان بر آخرین پادشاه اشکانی) اردوان پنجم) و جزء اولین و قدیمیترین نقش برجسته غیر مذهبی ساسانیان است . که در سه کیلومتری جاده فیروزآباد

شیراز برفراز صخره ای در سمت راست رودخانه تنگاب حجاری شده است . در این نقش برجسته که بزرگترین اثر صخره ای دوره ساسانی است سه صحنه به شرح زیر حجاری شده است :

صحنه اول : نبرد تن به تن اردشیر با اردوان پنجم که اردشیر بابکان با نیزه آخرین پادشاه اشکانی را به زیر افکند.

صحنه دوم : پیکار شاپور اول جانشین اردشیر با (دربندان) وزیر بزرگ اردوان ، در این صحنه شاپور وزیر بزرگ شاه اشکانی را سرنگون کرد .

صحنه سوم : در این صحنه یکی از سرداران اردشیر (نفرششم از سمت راست) با یک دست گردن حریف را در چنگ میفشارد و با دست دیگر کمر همتای خود را گرفته و سعی دارد که او را از زمین بلند نموده و بر زمین بکوبد .

اماکن متبرکه :

امامزاده داود (سید داود فهلوی) :

در روستای خرقة 20 کیلو متری فیروزآباد واقع شده و از مریدان شیخ ابواسحاق کازرونی (شیخ مرشد) که خود مرید شیخ حسین اکارفیروزآبادی و ایشان مرید شیخ کبیر عبدالله خفیف شیرازی بوده است . آرامگاه وی معماری خاصی داشته و تغییر اشکال چهار ضلعی طبقه دوم و گنبد مدور طبقه سوم به مسجدالاقصی شبیه است .

حجره ، رواق و صفه ورودی آرامگاه و حجره های اطراف حیاط بنا ی خانقاه به نظر می رسد که مریدان سید در آن به سیر و سلوک و کسب فیض می پرداختند .

بیش از پنجاه بقاع متبرکه که امام زادگان در سه شهرستان فیروزآباد ، فراشبند ، قیروکارزین و بخش میمند موجود بوده که مورد احترام اهالی محل و زائرین و مسافری در ایام مختلف می باشد .